

LYS OG LIV

Utgitt av
MENIGHETSFAKULTETET

Påskan 1981

Foto: Jens Reidar Antonsen

Spesialnummer - Kandidaturene våren 1981

NR. 2

MARS 1981

47. årg.

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan. Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. - Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Opplag dette nr. 37 000.

Takk for din gave!

Januar		Februar		1/1-28/2	
1980	1981	1980	1981	1980	1981
303 960	367 700	166 907	177 500	470 867	545 200*

* Herav til MF-GJELDFRITT kr. 101 400.

Denne foreløpige gaveoversikt for de to første måneder i 1981, viser en svak nedgang i gavene til driften, selv om det p.g.a. MF-Gjeldfritt er en økning totalt i forhold til 1980.

Vårgaven 1981

I begynnelsen av april sendes det ut et brev med innlagt postgiroblankett til alle Lys og Liv's abonnenter, med oppfordring om å gi en vårgave til MF.

Den økonomiske situasjon er vanskelig også denne vinteren, og den økonomiske reserve er halvert etter at forvaltningsbeviset, som opprinnelig var på 1 mill. kr. ble redusert med kr. 500 000,- i 1980.

Aksjonen MF-Gjeldfritt fortsetter. Det er nå (11. mars), kommet nær kr. 100 000 til et nytt ekstraordinært avdrag på pantegjelden. I forbindelse med vårgaven vil det også bli anledning til å gi en ekstragave til MF-Gjeldfritt.

TAKK FOR AT VI KAN REGNE MED DIN OMSORG!

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Følgende bestemmelser gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr 10 000,-, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,- eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 - BANKGIRO: 8002.31.70896.

Dere har jo overflod på alt

Av cand.theol. Jan Opsal, tillitsmann på praktikums eldste kull

«- Dere har jo overflod på alt, på tro, tale, kunnskap og iver, og på den kjærlighet dere eier og har fått fra oss. Så må dere også med denne gaven viser deres overflod.

Jeg sier ikke dette som en befaling, men jeg nevner de andres iver for å prøve om kjærligheten er ekte hos dere.

Dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde: For deres skyld ble han fattig da han var rik, for at dere skulle bli rike ved hans fattigdom.»

2. Kor. 8,7-9

Med disse ordene setter Paulus fingeren på et ømt punkt hos de fleste av oss. Han organiserer innsamlingen til menigheten i Jerusalem, og nå motiverer han korinterne til å gi. Like før vårt avsnitt har han trukket fram de kristne i Makedonia. De har hatt det vanskelig, men nettopp «deres store fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi». «De gav seg selv, først til Herren og så til oss», sier Paulus etter at han har fortalt at når det gjaldt penger, gav de over evne.

Her er vi nettopp på det ømme punktet. Paulus taler i samme åndrett om troen og lommeboken. Enhver som har møtt Jesus, har god nok grunn til å delta i innsamlingen. Måten vi forvalter vårt jordiske gods på, viser om kjærligheten er ekte hos oss. Og det er kanskje med oss som den gamle legpredikanten pekte på når han sa: «Det er lommeboka som blir sist omvendt!»

I Bibelen finnes det ikke noe skille mellom det å tjene med åndelige og materielle verdier. Alt den troende eier og har, hører Herren til. Det er

også poenget med den gammeltestamentlige tienden. Det var ikke 10%, men 100% som var Guds eiendom. Israellittene skulle bare gi tiende for å bli minnet på at alt hører Herren til. Rett nok er tienden som forpliktelse opphevet i den nye pakt. Men både den og hele Bibelen vitner med uforsminsket styrke at alt vi har, har vi fått fra Gud. Forvalteransvaret kan vi ikke kjøpe oss fri fra. Den som slutter å være en forvalter, han setter kristenlivet i fare.

For når Paulus sier at korinterne har overflod på alt, regner han opp Guds åndelige velsignelse. Pengegaven til Jerusalem vil vise om velsignelsen har livsvilkår hos korinterne, om kjærligheten er ekte. Guds nåde og velsignelse er den samme i dag. Men vi har nok en tendens til å ville samle overfloden opp hos oss selv. Vi graver en vollgrav rundt vår egen lille borg for å samle opp den strømmen av velsignelse Gud lar flomme over oss. Men vann som blir ledet ned i en vollgrav og ikke lenger, blir stående stille. Stillestående vann var noe av det første jeg ble advart mot som barn. Jeg lærte at det var farlig å drikke, og det var ikke vanskelig å kjenne den vonde lukten. Det beste vi

En luthersk kristen i dag -

Den augsburgske bekjennelse som personlig utfordring

DEL 2

(Del 1 sto i Lys og Liv nr. 1/1981)

Av professor Ivar Asheim

III.

Den hellig ånds gjerning knytter Augustana til nådemidlene. Søker vi Den hellige ånd, da må vi søke dit hvor Ordet forkynnes og det forrettes dåp og nadverd. «For ved ordet og sakramentene som midler blir Den hellige ånd gitt, han som virker troen, hvor og når Gud vil, i dem som hører evangeliet» (art. 5).

Ingenting vet folk så vel som at Gud er kjærlighet. Men nettopp at vi vet det så vel, truer med å gjøre saken til ingenting. Budskapet om Guds nåde står i fare for å reduseres til bleke, religiøse ideer og forestillinger som flyter i luften, og som den enkelte bruker som best han kan - tanker om Guds barmhjertighet, bildet av en Gud som ikke dømmer.

kunne gjøre, var å grøfte opp og lede vannet bort. Da skjedde noe rart. Vannet begynte å gjøre nytte for seg, og det ble rensset.

Slik er det også usunt for en kristen om ikke den åndelige og materielle velsignelsen finner sine «grøfter» slik at den kommer videre fra oss og kan gjøre nytte for seg.

Dette blir ikke skrevet for at de kristne organisasjonenes kasser nå skal fylles, selv om jeg ikke har noe mot det. Men jeg har villet peke på den sak i Bibelen, at økonomien vår er en del av kristenlivet. Målet er ikke at vi skal gi formuer til kristent arbeid. Det har vi ikke råd til. Men vi

Trøste seg til slike tanker gjør vel noen hver. De er gode å ha som støtte for forsøk på å fortrenge det man opplever som mer dystre aspekter ved kirke og kristendom, og tilværelsens kulde.

Men alt dette blir jo bare noe man tar seg til, oppfatninger man danner seg selv om Gud, selvlaget trøst. I selvlaget trøst ligger ingen befrielse.

Hvorfor er sakramentene nødvendig? Ett svar er at de er nødvendige for at rettfærdiggjørelsen skal være uforskyldt. Legg merke til linjeføringen i Augustana. Først taler art. 4 om rettfærdiggjørelse uten gjerninger, dernest begynner art. 5 med å si at en tjeneste med ord og sakrament er innsatt «for at vi skal komme til *denne* tro», d.v.s. til en tro som ikke for-

skal bruke alt vi har, som om det tilhørte Gud. Det er jo det som er saken! «Når den gode viljen er der, skal den verdsettes etter det en har, ikke etter det en ikke har,» sier Paulus.

Vi gir ikke av tvang. Den gaven har ikke Gud lyst på. Han vil ikke åpne lommeboken vår med makt. Men han vil gjerne at vi skal se klare alt det han har gitt oss. Da vil vår gave til vår neste bli en frukt av velsignelse, ikke tvang. Lysten til å gi blir stadig sterkere når vi er opptatt med ham som for vår skyld ble fattig da han var rik, for at vi skulle bli rike ved hans fattigdom.

utsetter egne fortjenester eller anstrengelser, etter som evangeliet her kommer til oss utenfra, som en gave.

Spedbarndåpen er kanskje det aller klareste uttrykk for at frelsen beror på nåden alene. Om noe sted, så er det jo her, hos spedbarnet, utelukket at det kan foreligge egen innsats av noe slag. Barnet bæres til dåpen, vannet øses over dets hode, evangeliet lyder. Handlingen er ensidig Guds handling. På tilsvarende måte viser også nadverden oss bort fra oss selv og hen til Guds gjerning. «Den høyeste kunst er å vite at vårt sakramente ikke beror på vår egen verdighet,» sier Luther i Den store katekisme, og han kunne ha fortsatt: Og at poenget med nadverden ikke er hva vi *opplever* (for stemning og opplevelser frelser ingen), men hva vi *får*, nemlig syndenes forlatelse.

Helligåndens gjerning er å herliggjøre Kristus og gjennom dette å skape tro. Og nettopp dette, at *Kristus* blir herliggjort, er det jo som skjer ved de sakramentale handlinger som så konsekvent utelukker vår egen innsats. Å gå til Herrens bord og å bære barn til dåp er en eneste, stadig gjentatt bekjennelse av at vi frelses av nåde for Kristi skyld alene. Og det er der hvor Kristus blir stor, at evangeliet blir frigjørende.

IV.

Hvem er kirken? Kirken er «de helliges forsamling, i hvilken evangeliet læres rett og sakramentene blir rett forvaltet»: Dette er Augustanas velkjente definisjon (art. 7), uovertruffen i enkelthet og klarhet.

Men den vekker straks et spørsmål: Hvem er da «de hellige»? Det enkleste svar som kan gis, er at de hellige er de som har fått del i syndenes forlatelse, som utdeles ved nå-

dens midler. Dermed bindes de to ledd i kirkedefinisjonen nært sammen.

Fra én side sett kan man derfor si at kirken rekker så langt som evangeliet rekker. Der hvor evangeliet vekker gjenklang i hjertene, der hvor mennesker henter trøst i evangeliet, der er kirken. Likevel definerer ikke Augustana kirken ut fra evangeliets utstrålingskraft, men ut fra dets evne til å samle inn. Kirken er de helliges *forsamling*, d.v.s. *de som samles omkring evangeliet* slik dette møter oss i ordet og i sakramentene. Helligåndens gjerning er å kalle og *samle* den kristne kirke.

Her er det vel noe som ikke riktig stemmer med vår folkekirkekristendom. Folk flest ønsker nok på en eller annen måte å høre med, og antydninger om at deltakelse i gudstjenesten burde være en normal sak, avviser man som et utilbørlig geistlig krav, utsprunget av en lovisk kristendom, og i denne oppfatning mener man seg bekreftet av forkynnere og teologer som understreker at evangeliet ikke må fordunkles ved noen form for krav og kirken ikke gjøres snevrere enn evangeliets utstrålingskraft i folket rekker.

Dette er imidlertid å gjøre kirken usynlig på en måte som dirkede strider mot bekjennelsen. Ifølge reformatorisk syn er nok kirken skjult, men den er ikke usynlig. Skjult er kirken fordi de troendes hellighet er skjult under deres syndighet. Men ellers hører kirken ifølge bekjennelsen så absolutt til det man kan se og høre. Man kan høre og se at evangeliet forkynnes rett og sakramentene forvaltes etter Kristi innstiftelse. Man kan se at Ord og sakramenter skaper en forsamling omkring seg. Så langt kan man se kirken. Kirken er, sier

Luther, «en hellig skare . . . kalt sammen av Helligånden» (forklaring til 3. art. i Den store katekisme).

En «forsamling» er «*som samles*». Man kan ikke i lengden være en kristen uten å slutte opp om ordets forkynnelse og sakramentene. Også en åpen kirke har grenser. Grensene kan ikke reguleres ved bestemmelser og forskrifter. Det må være frivillig å komme. Men nettopp frivilligheten fører til at en grense trekkes, nemlig den grense som går der hvor man frivillig *ikke kommer*, frivillig velger å ikke lyde Åndens kall og slutte deg til dem som samles. For lenger rekker kirken ikke enn til den skare som Den hellige ånd får kalt sammen. Og kalt tilbake igjen om de har uteblitt.

En svakhet ved Augustanas kirke-definisjon er at den, lest isolert, med sin fokusering av forkynnelse og sakramentforvaltning på sett og vis tegner et bilde av en kirke sett under prestatetjenestens synsvinkel. Kirken kunne med like stor rett ha vært definert som forsamlingen av de troende, *som bruker* Ordet og sakramentene. At dette er underforstått, kommer bl.a. frem i art. 13, hvor det heter at sakramentene skal «brukes slik at troen slutter seg til, nemlig troen på de løfter som blir tilbudt og vist oss ved sakramentene».

Og her anslår vi et rikt tema som vi i lys av andre reformatoriske skrifter kunne gått videre og utfoldet i det uendelige, som en utfordring for menighetsliv og hverdagsliv. Hva med fellesskapet i våre menigheter? For reformatorene er det en hovedsak at vi i nadverdens hellige måltid ikke bare forenes med Kristus, men også med hverandre. Sakramentets «betydning eller gjerning er alle helliges fellesskap», sier Luther (En sermon

om Kristi legeme). Som Paulus sier 1. Kor. 10: «Fordi det er ett brød, er vi alle ett legeme». Av dette utleder Luther diakoni som kristenplikt. Sakramentenes bruk er altså en sak som ikke bare omfatter troen, men også kjærligheten, den tjenende kjærlighet.

Men også hva dåpen angår, går det i reformatorenes kristensyn en slik linje fra tro til liv. Først og fremst er nok dåpen et «tegn og vitnesbyrd om Guds vilje mot oss» (art. 13), d.v.s. Guds nådevilje. Men ut over dette er dåpen, som vi vet, også et mønster for kristenlivet. Dåpen skal leves. Den skal som vi har lært i Den lille katekisme, bety «at den gamle Adam i oss skal druknes ved daglig anger og bot og død med alle synder og onde lyster, og at et nytt menneske daglig skal stige fram og stå opp og leve evig for Gud i rettferd og renhet». Og det som skal omvendes, er nettopp *det vanlige hverdagsliv*. Hverdagslivet skal vendes til Gud ved at selvopptattheten i oss dør og viljen vekkes til å tjene vårt medmenneske ved å bære dagliglivets byrder.

Dåpens rette bruk består altså både av *troen*, som griper de løfter Gud gir oss i evangeliet, og av *kjærligheten*, som trekker linjen fra døpefonten til dagliglivet hvor vår neste venter på vår hjelp. Dåpen skal frigjøre oss til tjeneste. På tilsvarende vis krever nadverdens rette bruk at gudstjenestefellesskapet utvides til et omsorgsfellesskap. Hvordan kommer disse reformatoriske tanker til uttrykk i vår norske folkekirkekristendom? Vi *betjenes* med sakramentene, men *bruker* vi dem, i denne rike, fulltonende betydning som reformasjonen hadde i tanke, hvor hverdag og helg altså støpes i sakramentenes form som blir død for det som

På terskelen til prestetjenesten

En samtale med cand.theol. Sven Tysdal, som går på praktikum.

- Kan du fortelle litt om deg selv?

- Jeg er født og vokst opp i Sand i Ryfylke. Barndomshjemmet var mitt kristne miljø gjennom oppveksten. Dette skyldes at det nesten ikke fantes noe barne- og ungdomsarbeid på hjemstedet. Det ble tidlig bestemt at jeg skulle overta familiens forretning. Etter gymnaset begynte jeg derfor på Rogaland Distriktshøyskole. Jeg studerte der i 2 år ved den administrative linjen.

- Hvorfor begynte du på MF?

- Det er et vanskelig spørsmål å svare på synes jeg. Allerede på gymnaset begynte jeg å tenke på å studere teologi. Det er noe som har modnet seg fram. Etter hvert ble det, som jeg før syntes var så viktig, lik som så uvesentlig. Andre menneskers frelse ble så mye viktigere enn alt annet.

- Hvordan har studiet vært for deg?

- Jeg har fått mye igjen for alle disse årene på MF. Studiet av «Det gamle testamente» er nok det som har gitt meg mest. Jeg har lært mye om GT som tidligere var helt ukjent for meg. Disse årene har gitt meg an-

Cand. theol. Sven Tysdal.

ledning til å trenge inn i Bibelen. Mange spørsmål har blitt besvart. Men jeg synes studiet har vært lite rettet mot prestegjerningen. Det har blitt litt for teoretisk.

- Hva har du holdt på med ved siden av studiet?

- Jeg har arbeidet i fengselsvesenet. Det har gitt meg mange erfaringer. Mange mennesker ser på kristendom kun som forbud. Ved siden av dette har jeg tatt del i det praktiske menighetsarbeid, både blant ungdom og i menighetsrådet.

- Kan du si noe om dine fremtidsplaner?

- Fra sommeren begynner jeg å arbeide som prest i Namsos i Nord-Trøndelag. Jeg både gleder og gruer meg til dette. Det skal bli fint å komme i gang, men samtidig blir det spennende. Du vet ikke ordentlig hva du går til.

bryter ned, og liv for det som bygger opp, blir nei til isolasjonen og ja til fellesskap og ansvar?

* * *

Bruker vi det vi har fått? Dette er spørsmålet ikke bare når det gjelder nådens midler, men også når det gjelder den arv vi har mottatt fra tidligere kristenslekter.

Kanskje kan det i vår kirke være grunn til å fornye det slagord som den svenske biskop Anders Nygren formulerte for 30 år siden: «Fremover til reformasjonen». Kanskje har vi i Den norske kirke reformasjonen foran oss?

(Artikkelen er et sammendrag av et fordrag på Det frivillige kirkelige landsmøte 11.-13. des. 1980.)

Kandidature

REISERUTER, PRO

TUR 1: NORD-NORGE

Onsdag 01.04.: Fly til Bodø. Spr. Karstensen orienterer om Bodin menighet. Besøk i N.K.U.F. Fastegudstjeneste i Skaug skole og Innstranda bedehus.

Torsdag 02.04.: Møte med biskop Weider og bispedømmerådet. 2 kveldsmøter, Hunstad og Rønvik.

Fredag 03.04.: Bedriftsbesøk Bodø. Til Stamsund. Kveldsmøte.

Lørdag 04.04.: Spr. Eiliv Andreas Larsen, Buksnes: «Ny prest - ung prest.» Læstadianersamling på Gravdal.

Søndag 05.04.: Gudstjeneste i flg. kirker: Flakstad, Buksnes, Hol, Stamsund, Valberg, Borge, Gimøy, Vågan, Knutstad og Svolvær. Kveldsmøte i Svolvær.

Mandag 06.04.: Prost Hake: «Prostiet i funksjon». Buss til Sortland. Kveldsmøte.

Tirsdag 07.04.: Buss fra Sortland til Ramsund. Kveldsmøte Ramsund og Harstad.

Onsdag 08.04.: Besøk på Trastad gård. Prestemøte i Harstad. Retur fra Ekenes kl. 21.30.

Deltakerne på Nord-Norgesturen: Første rekke: Anne Pettersen, Astri Hauge, Kristin Wright, Erling Helberg, Inge Torset, Arne J. Hobbel, Hildegunn Aarø Teigen, fak.lektor Finn Wagle. Andre rekke: Birger Bentzen, Atle Sommerfeldt, Arnstein Løthe, Rolf Ekenes, Torgeir Horn. Dessuten: Anne T. Apland Grave.

ne våren 1981

AM OG DELTAKERE

Deltakerne på Trøndelagsturen: F.v.: Stig Ellingsen, Reidar Faanes, Sven Tysdal, Olav Øygard, Geir Gravås, Trond Günther, Reidar Kirkevoll, Kåre Knutsen, Espen Feilberg-Jakobsen og fak.lektor Olav Skjevesland. Dessuten: Trond Wathne, Tor Wennesland, Ivar Braut, Sigmund Bjerkvik, Guttorm Eidslott, Solveig Fiske og ass. landsekretær Harald Vikse.

TUR 2: TRØNDELAG

Onsdag 01.04.: Tog fra Oslo til Storen. Kveldsmote Singsås og Soknedal.

Torsdag 02.04.: Rødde folkehøgskole og Øya jordbruksskole. Fest Melhus om kvelden.

Fredag 03.04.: Dronning Mauds Minne. Res. kap. Kahrs: «Mote med Melhus menighet». Kveldsmote Korsveien.

Lørdag 04.04.: Mote med biskop Bremer. Kveldsmote Trondheim. heim.

Søndag 05.04.: Gudstjenester i Trondheim og omegn. Kveldsmote Hommelvik.

Mandag 06.04.: Samemisjonen. Til Orkdal. Res. kap. Bertel Aasen: «Ny prest - og prest». Prost Kaare G. Rogstad: «Prostiet i funksjon.» Prestemote om kvelden.

Tirsdag 07.04.: Bedriftsbesøk og skolebesøk Orkanger/Orkdal. Kveldsmote.

TUR 3: BERGEN

Onsdag 01.04.: Tog fra Oslo. Til Ålvik i Hardanger. Res. kap. Asgeir Straume: «Prestefamiliene». Kveldsmøter Ålvik og Fykse.

Torsdag 02.04.: Bedriftsbesøk Bjølvefossen. Til Øystese. Banksjef Fjortoft: «Økonomisk planlegging i en menighet». Møte med forkynneren Alfred Hamre. Kveldsmøter Øystese og Norheimsund.

Fredag 03.04.: Til Bergen. Møte med Det Vestlandske Indremisjonsforbund. Forskjellige besøk i Åsane menighet.

Lørdag 04.04.: Besøk Vestlandsheimen. Møte med Bjørgvin bispedømmeråd. Ungdomskveld i Korskirken.

Søndag 05.04.: Gudstjenester i følgende kirker: Maria, Nykirken, Biskopshavn, Fridalen, Landås, Loddefjord, Sandviken, Solheim, St. Jakob, St. Markus, St. Olav og Korskirken. Kveldsmøte i Korskirken.

Mandag 06.04.: Besøk på Norsk Lærerakademi og Den Indre Sjømannsmisjon. Til Stord. 3 Husmøter om kvelden.

Tirsdag 07.04.: Prost Ekberg: «Prostiet i funksjon». Bedriftsbesøk Stord verft. Til Bomlo. Kveldsmøter i Sortland, Langevåg, Moster og Lykling.

Onsdag 08.04.: Hjemreise.

Deltakerne på Bergensturen: Første rekke: Svein Sando, Jan A. Opsal, Knut Alfsvåg, Erik Rodal, Helen Bjørnøy. Andre rekke: Øystein Kråvik, Tor I. Tellefsen, Hans Olav Westen, Astrid H. Wee, Aud Sisel Nerhus. Tredje rekke: Bjørn Eidsvåg, Knut Ivar Askeland, Erik Hauland, Trond Pedersen. Dessuten: Trygve Johansen, fak.lektor Tor Johan Sørensen og studieveileder Øyvind Wee.

TUR 4: ØSTLANDET

Onsdag 01.04.: Buss fra MF. Kveldsmøte i Elverum.

Torsdag 02.04.: Prost Stålsett: «Prostiet i funksjon». Besøk Elverum lærerskole. Kveldsmøte Brumunddal.

Fredag 03.04.: Besøk på Grimerud Gård. Soknepr. Sjøgren orienterer om Vang menighet. Kveldsmøte Karmel i Furnes.

Lordag 04.04.: Møte med biskop Hille. Ungdomskveld Hamar.

Søndag 05.04.: Gudstjenester i Hamar og omegn. Menighetsfest Hof og kveldsmøte Biri.

Mandag 06.04.: Til Moelv. Bedriftsbesøk Moelven Brug. Møte med soknepr. Enger og res. kap. Veøy: Audiovisuelle hjelpemidler, konfirmantundervisning, sjelesorg.

Tirsdag 07.04.: Til Ullensaker. Soknepr. Schøien orienterer om menigheten, og planlegging av ny kirke. Kallskap. Svein Granerud: «Ung prest - ny prest» Møte med feltprest Ola Tjørhom. Kveldsmøter Nannestad og Ullensaker.

Deltakerne på Østlandsturen: 1. rekke: Terje Vikstad Hansen, Fred G. Høiesen, Morten A. Fleischer, Petter Skants, Nils Magnus Hovland, Bjørn David Haraldsen, Haakon Korsgaard, Eirik Os, rektor Ingemann Ellingsen. 2. rekke: Leif G. Kvelland, Sigmund O. Flydal, Hans Onarheim, Ole Jørgen Sagedal. Dessuten: Jan Oskar Utnem, Theis Salvesen, Øystein Halling.

VÅRE BØNNE- EMNER

- Takk og be for alle som har fått sin utdanning på praktikum, og for de som nå snart skal ut i tjeneste i Kirken og organisasjonene.
- Be om at kandidaturene kan bli til velsignelse for alle som besøkes, og for de ledere og kandidater som reiser.
- Takk for alle gaver som gis til MF, og be om at økonomien kan bli sikret også for virksomheten i 1981.
- Be for møtet i MF's forstanderskap, mandag 27. april 1981.

Nytt fra praktikum

Rektor Ingemann *Ellingsen* (t.v. på bildet), ble i Statsråd 13/2-81 utnevnt til sokneprest i Gran prestegjeld og prost i Hadeland og Land prosti. Fakultetslektor Finn *Wagle* (t.h.) har svart ja til kallelse til stillingen som instituttstyrer ved IKO. Begge slutter i sine stillinger ved praktikum etter endt vårsemester.

Rektor blir prost

Eldste kull på praktikum 1981, kan smykke seg med tittelen «Ellingsens siste kull». Vi syntes vi burde ta en prat med ham i den anledning, og møtte som vanlig den personifiserte imøtekommenhet.

- Du startet i 1969, Ellingsen. Det er lenge det.

«Ja, jeg startet som lektor i 1969 og ble rektor i 1973 etter Erling Utne. Mye har jo skjedd på disse årene, og ikke minst har kullene økt i størrelse.»

- Er det spesielle ting du som lærer har vært opptatt av og som du nå som prost vil arbeide mer med.

«Liturgikken, læren om kirkens liturgi, har jo vært mitt fag. Likeså spørsmålet om ordinasjon og hva det

vil si å være prest. Disse spørsmålene føler jeg at jeg har fått arbeidet mye med - helt fram til en lærebok i liturgikk som nettopp er utgitt. Ellers er jeg glad for å ha fått arbeidet med homiletikken - eller prekenlæren. Dette vil jeg gjerne arbeide mer med også senere. Det er jo også et meget sentralt område for en menighetsprest. Men vi får nå se hva det blir tid til. En skal aldri legge for store planer, har jeg funnet ut. Ikke for det. Jeg har erfaring fra tidligere prestedtjeneste at det kan bli bedre tid til studier som prest enn det har vært som lærer og administrator på praktikum.»

- Praktikum er jo springbrettet for kandidatene ut i prestedtjeneste. Hvilke muligheter har du hatt som rektor til å prege kull på kull med prester.

«I noen grad har vel lærerne kunnet prege kullene. Det har vært viktig å forsøke å bringe videre det en selv har opplevd som prest. Jeg har villet gi visjoner, men samtidig villet være nøktern.»

- For nøktern?

«Kanskje. Jeg har villet gi et realistisk bilde av tjenesten - men selvsagt uten å trekke noe fra tjenestens herlighet, nemlig å forkynne evangeliet - det gode budskapet. Er det blitt stort for en selv, så er det stort å bringe det videre. Det forutsetter at en selv lever av og i dette.»

- Hva ved tiden som rektor tar du med deg som prost?

«Som lærer har det vært godt og fint å få være så mye sammen med alle de nye prestene det siste året før de går ut. Det har vært rikt å leve nær deres sorger og gleder. Noen av disse skal jeg jo nå få møte igjen som prost. Av syv hundre prester jeg har hatt på kullene opp gjennom årene, er halvparten av prestene i mitt nye

prosti av disse. Å få møte igjen tidligere kandidater som kolleger, ser jeg bare på som noe positivt.»

- Hvilke tanker gjør du deg på spranget fra MF-lærerstab og ut i menighetstilværelsen som prest. Hvilket tilkynningsforhold er det mellom MF og menighetene?

«Det MF vil, er å *utdanne*. Det vil utdanne tjenere for menighetene i prester, teologer til organisasjonene, misjonærer og ikke minst kristendoms lærere til skolen. Noe av det aller gledeligste, er jo alle disse lærerne MF utdanner til skolen. Tjenesten en kristendoms lærer utfører, er et menighetsarbeid. Enhver menighet forstår at hvis Guds Ord skal få plass i menigheten, må den ha tjenere. Deri ligger også ansvaret tilbake igjen hos menighetene for MF, slik at menighetene *støtter* denne utdanningen.

Vi er vant til at tjeneste krever lønn. Men vi må også huske på at *i dag* krever vel tjenesten i menighetene i de aller fleste tilfeller utdanning og studium før tjenesten.»

- Har du tilslutt noen idealer og ønsker for praktikum?

«Jeg håper det åpne forholdet som er mellom lærere og kandidater må fortsette. Noe av det avgjørende for undervisningssituasjonen er å kunne få ha denne åpenheten. Praktikum må bestrebe seg på å få formidlet den *rette* begeistring for tjenesten. Begeistring formidles ikke uten videre på en enkel måte, men ved at vi forstår at vi har verdens beste budskap å komme med.

Det betyr at vi på praktikum må få hjulpet kandidatene med kunsten å formidle budskapet. Det *rette* budskap og den *rette* lære har kandidaten tilegnet seg gjennom studiet. Det som da står igjen, er formidlingen.

Vi håper nå at en del praktisk-teologiske emner blir flettet inn allerede tidlig i studiet. Dette vil tidlig kunne hjelpe studenten å forstå noe av hva det vil si å stå i formidlingens tjeneste som predikant og sjelesørger. Vi er allerede igang med korte innføringer tidlig i studietiden. Jeg kunne ønske meg noe mer av dette.»

VELKOMMEN TIL FESTMØTE

PÅ MENIGHETSFAKULTETET

Gydass vei 4, Oslo 3 (ved Majorstua)

SØNDAG 26. APRIL 1981 KL. 18.00

PROGRAM:

- ★ Andakt ved styrets formann, gen.sekr. Anfin Skaaheim
- ★ Festtale av biskop Bjarne O. Weider
- ★ MF's studentkor, dir. Trond Dahlen
- ★ Glimt fra aksjonen «Alle-mann-på-dekk»

Enkel bevertning - Kollekt til MF - Eget barneprogram

ALLE HJERTELEG VELKOMMEN

ETTERUTDANNINGSKURS

PÅ Menighetsfakultetet for prester og teologiske kandidater
16. - 19. juni 1981

Tema: JEG TROR PÅ DEN HELLIGE ÅND

Vår lutherske kirke i møte med
den karismatiske utfordring

Tirsdag 16/6:

- kl. 12.00: Åpning og andakt.
- kl. 12.30: Den Hellige Ånds gjerning i kirken. - Prof. Regin Prenter.
- kl. 14.15: Foredrag: Den karismatiske bevegelse i Norge. Fellestrekk og skillelinjer. - Stip. Tormod Engelsen.
- kl. 17.15: Foredrag: Nytestamentlige perspektiver på «åndsdåp» og Åndens fylde. - Prof. Edvin Larsson.

Onsdag 17/6:

- kl. 09.00: Andakt.
- kl. 09.30: Foredrag: Ånden som gjør levende. Den Hellige Ånd i Oldkirkens tro og liv. - Fak. lektor Oskar Skarsaune.
- kl. 10.45: Foredrag: «... ikke en kamp mot kjøtt og blod...» Menigheten og åndskampen. - Biskop Gunnar Lislerud.
- kl. 12.00: Formiddagsmat.
- kl. 13.00: Foredrag: Opplevelsen i kristenlivet. - Dosent Ole Modalsli.
- kl. 14.00: Gruppemøter.
- kl. 19.00: Nattverdgdienst i Majorstuen kirke.
- kl. 20.30: Sosialt samvær på MF.

Torsdag 18/6:

- kl. 09.00: Andakt.
- kl. 09.30: Foredrag: «... med Ånd og kraft som bevis». Forkynnelse i ord og tegn. - Førstelektor Martin Synnes.
- kl. 11.00: Foredrag: Taler Gud direkte i dag? Profeti - åpenbaring - kall - ledelse. - Prof. Regin Prenter.
- kl. 12.30: Formiddagsmat.
- kl. 13.30: Gruppemøter.
- kl. 17.00: Panelsamtale: Menighetens nådegaver og prestens embete.

Fredag 19/6:

- kl. 09.00: Andakt.
- kl. 09.30: Foredrag: Bot eller seier? Det kristne liv i lys av korsteologi og herlighetsteologi. - Fak. lektor Kjell Olav Sannes.
- kl. 10.30: Panelsamtale: Den karismatiske bevegelse - problem eller impuls i menigheten?
- kl. 12.00: Kursavslutning. Skriftlig evaluering.

Kurset er gratis. MF dekker legitimerede reiseutgifter ut over *kr. 200*, — etter billigste reisemåte. Dekning av flyreise for langveisfarende må avtales på forhånd. Reiseutgifter ved bruk av egen bil dekkes tilsvarende 2. kl. jernbanebillett. Moderasjonsbevis for reise med N.S.B. sendes ved henvendelse til MF. Kursdeltagerne må selv sørge for kost og losji. Påmelding til kurset før *30. april* til fak. lektor Finn Wagle, MF, Gydas vei 4, OSLO 3.

Ved et veiskille

En gang iblant står mennesker ved et veiskille. Et stykke vei er tilbakelagt, og skal en inn på en ny vei. Dette medfører ofte et vanskelig valg.

Omlag 50 teologiske kandidater ved Praktikum er snart kommet til et veiskille. De fleste av oss har vært ved MF i 7 år, og nå er det bare en kort tid igjen her. Ved dette veiskillet er det to ting som naturlig melder seg. Vi vender blikket tilbake på vår studietid, og vi lar blikket gå framover.

Hva forteller et tilbakeblikk på studietiden? For meg er det et begrep som er nærliggende å ta fram her, og det er begrepet takknemlighet. Jeg regner med jeg har alle kandidatene med meg når jeg nå vil takke for vår tid her ved MF. Denne takk går til våre lærere, som i så mange år har gitt oss impulser, ideer, kunnskap og inspirasjon. Det er gjort et stort og solid arbeid, som er blitt oss tildel. Vår takk går også til administrasjonen og andre ansatte her ved MF. Uten den hjelp som dere har gitt oss, ville ikke vår studiedag ha fungert tilfredsstillende. Vi er alle her avhengige av hverandre, så vel lærere, som ansatte og studenter.

Vi vil også vende vårt blikk utover. Vår takk går også til menighetene rundt omkring i vårt land. Dere har gjort det mulig for oss å være studenter her ved MF. Dere har stått bak både økonomisk og i forbønn. La meg her få rekke dere en varm takk for alt dette.

Vi er som sagt, kommet til et veiskille. Hvor går så veien videre? I skrivende stund er det bare få som i detalj har dette helt klart for seg. Men, en stor gruppe går rett inn i feltprestkorpsset. En stor gruppe har tenkt seg rett ut i prestestillinger. Noen av oss får andre midlertidige oppdrag. De fleste av oss vil på en eller annen måte ut i kirkens arbeid. Med kirkens arbeid menes her alt som er med på å fremme Guds rike i denne verden. Vi har en lang utdanning bak oss, som har forberedt oss på dette.

Med spenning går vi framtiden i møte. Vi vil tjene Jesus Kristus, som gav oss kallet. Vi går i tro på hans løfte, at han er med oss. Derfor er vi også takknemlige til ham. Han har selv sagt: «Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende,» Mt. 28,20.

Trygve Johansen

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Husk bok- og salgsmessen høsten 1981

Er du glad i håndarbeid, rosemaling, treskjæring eller kanskje du maler og tegner? La det være en måte å støtte Menighetsfakultetet på. Vi tar gjerne imot gaver til messen allerede nå.

Vi henter gjerne både bøker og/eller andre gaver til messen i OSLO-området. Ta bare kontakt med sentralbordet tlf. (02) 46 79 00 (kl. 09.00--16.00), eller privat til B. Næss (02) 77 73 57 etter kl. 16.00. Adr. MF, Gydas vei 4, Oslo 3.

Velkommen som student!

KRISTENDOMSKUNNSKAP gir kompetanse til skole og menighetsarbeid. Grunnfag (søknadsfrist 1. juni). Mellomfag og hovedfag (frist 20. august). Grunnfag over 2 år (hver torsdag): Søknad snarest.

KATEKETSEMINARET: 1-årig, frist 1. juni.

TEOLOGISTUDIET: 6-7 år, frist 1. august.

Ring gjerne studieveilederne tlf. (02) 46 79 00 eller skriv etter nærmere opplysninger: MF, Gydasv. 4, OSLO 3.

NYE THEOL.STUD. 1981 I.

Bispedømme:	Prestegjeld:	Navn:
Oslo	Kampen	Henriksen, Kari
Agder	Kviteseid Farsund	Gundersen, Asbjørn Salvesen, Just
Stavanger	Tjensvoll Gand	Nydal, Harald Reilstad, Sigve
Bjergvin	St. Markus Spjelkavik	Larsen, Werner Kjøde, Rolf
Nidaros	Nidaros domk. Leksvik	Kristiansen, Geir Arve Gravås, Hans Aage
Sør-Hålogaland	Rødøy	Skinlo, Dag A. (høst 80)
Nord-Hålogaland	Nordkapp	Swane, Terje